

„хай да вървимъ, опашатко!“ но въ отговоръ Дорчо си шепнѣше.

А гущерътъ остана безъ опашка. Наистина, следъ известно време тя му израстна, но винаги си остана нѣкакъ си тѣпа и възчерна. А когато го питаха, какъ си е повредилъ опашката, той скромно отговаряше:

— Откъснаха ми я, задето се усмѣлихъ да изкажа своитѣ убеждения.

— И той бѣше напълно правъ.

